

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

Appendix. Cur S. Willibrordus magis elegerit sepeliri Epternaci, quam
Ultraiecti, aut in sua Dioecesi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

APPENDIX.

Cur S. Willibrordus magis elegerit sepeliri Epternaci, quam Ultraiecti, aut in sua Dioecesi.

Vaniis de loco, vbi communem humano generi fatalem metam attingit, sit discors Authorum Scriptio, attamen conueniunt omnes Epternaci esse sepultum, iuxta quod ipsemet testamentarijs tabulis valens viuensque disposuerat.

Nunc querimus, cur maluerit sepeliri Epternaci in extremo Lutzenburgij, loco à sede sua adeo distante, quam Ultraiecti in Ecclesia, quam sibi desponsauerat, inter concreditas oues, quas pauerat, inter socios quos inibi congregauerat, quibuscum semper vixerat.

Ad hoc respondit mihi aliquando priuatus amicus, eo quod Willibrordus esset instituti Benedictini, & eiusdem instituti Epternacenses ab ipso fundati, ideoque elegisse quiescere inter suæ professionis viros, non Ultraiecti, vbi talis professionis nondum erant: ab ijs magis sperasse continuas & stabiles orationes, quam ab alijs. Verum quia sentio Willibrordum non fuisse Benedictinum, nec Epternacum, dum Willibrordus migraret, fuisse Benedictinum,

Etinum, illa responsio mihi non satisfacit. Pendet quidem hoc ex mera voluntate sepulturam eligentis, attramen mihi insuper occurrit hæc causa: Quod status Ultraiectinæ Ecclesiæ eo moriente nondum omnino firmus, multis perturbationibus maneret obnoxius propter dura Frisiorum corda, quorum plurimi ad fidem nondum erant reducti, plurimi conuersi ad antiquas superstitiones respiciebant, ad nouitates & rebelliones inclinabant. Radbodi successores odium in religionem & Franciæ Proceres non facile videbantur deponituri. Expertus simile fuerat in vita S. Willibrordus; euentus docuit quando, eo defuncto, D. Bonifacius cernens Frisiorum animos deficere & plurimos in Idololatria etiamnum obsordescere, eo festinauit, ac eorum saluti curandæ intentus ab impijs cum 50. socijs est trucidatus. Itaque tam in condendo testamento viuens valensque, quam moriens, consultius elegit corpus suum reponi in loco tutiori & ab incursione Barbarorum remotiori, quale erat Epternacum. Præterea videtur animo præfagijsse Nortmannorum excursions & ferocias, quæ non longe ab eius discessu euenerunt; quibus factum est vt Ecclesia Ultraiectensis & Diocesis in sacris & prophanis summam pertulerint deuastationem, in qua nec eius, nec aliorum sepulchris fuisset parcitum; ideoque non sine cælesti directione prælegisse locum tali vastationi minus subiectum. Et certè ita optime diuina prouidentia ordinauit cum aliàs forsantam sacro pignore careremus, à Barbarie fuisset attactum, dispersum, obliuione apud posteros sepultum. Ac multò magis nunc diuinam dispositionem prædicare habemus, quod non solum ab Ethnicorum furijs, sed etiam à tempestuoso Calvinistarum furore Ultraiecto discedere voluerit, qui nostro sæculo in Religionem & Principes

suos tumultuantes, Hagiomachiam & Lipsanomachiam ex professo instituerunt, in Sanctorum imagines, in Sanctorum cineres prophana arma verterunt; eos in cloacas proijcere, in ventos dispergere, in novos prophanos cineres redigere inter primas curas sumpserunt, quæ mala euasit S. Willibrordus Epternacum certioris quietis cubile sibi decernendo.

DISSERTATIO CL.

Quisnam successerit S. Willibrordo in Episcopatu? An Bonifacius? An is Episcopus siue Archiepiscopus Ultraiectensis proprius fuerit?

Oannes Becanus in Bonifacio ait, Bonifacium postquam Willibrordus ab huius sæculi incolatu transmigrasset, consentiente Carolomanno & substituto sibi Moguntia Lullo Ecclesia Ultraiectensem gubernandam accepisse eumque secundum Episcopum Ultraiectensem numerat. Heda etiam eum secundum in numero Episcoporum Ultraiectensium collocat. Item Suffridus Petri in Appendice ad Becanum. Adrianus Barlandus in Catalogo Episcop. Ultraiectensium dicit à morte Willibrordi Bonifacium Ecclesie Ultraiectensi præfuisse. Gerardus Nouiomagus in suo Catalogo, Bonifacius post Willibrordi